

Tilbagegang de realifable Papirer, som en Kasse tidligere havde været i Besiddelse af, bleve opbrugte, og altsaa det Forhold, som i Vedtægten var fastsat, ikke var tilstede. Jeg skal herom bemærke, at Bestemmelsen vil vel saa ikke kunne forstaaes paa anden Maade, end at saalænge en Sparekasse ikke har realifable Effetter til en Vardi, som Vedtægten bestemmer, saa maa den ikke udlæne Penge. Saaledes opfatter jeg Bestemmelsen, og de, som jeg har talt med, ere i den Densende af samme Mening. Det er kun disse Bemærkninger, jeg vil tillade mig.

Sasle: Saa vidtløftige som disse Forhandlinger have været, skal jeg satte mig kort, da jeg antager, de Derrer gjerne ville gaa til Afstemning. Hvad der nærmest gjorde, at jeg forlangte Ordet, var en Yttring af den ærede Minister. Den ærede Minister og jeg ere enige forsaavidt, som vi begge betragte Bestemmelsen i § 2 c. som Hovedbestemmelsen, hvorvel vi betragte den fra modfat Side. Den ærede Minister betragter Lovforslaget som værdiløst, hvis denne Bestemmelse udgaar. Jeg derimod tilraader, at man forkaster Lovforslaget, hvis Rentebestemmelsen skal blive staaende. Den ærede Minister anførte en Grund til at beholde den foreslaaede Bestemmelse, og det var den, at Sikkerheden ellers vilde blive mindre, og at det Første, som skulde sørges for, var, at Sikkerheden var god for Sparerne. Sa, det er selvsjælgelig, at man skal søge for Sparerne, men jeg tror ikke, at det holder Stik, at Sikkerheden skulde være mindre, fordi man faar $\frac{1}{2}$ eller 1 pSt. mere i Rente af sine Indlaan. Der er kommet Henvendelser til mig, baade fra mindre og ogsaa fra en enkelt større Sparekasse, hvor det udtrykkelig er blevet sagt, at de ere istand til at staae udmærket Pant mod 5 pSt. Rente, ja endog mod høiere Rente. Det er navnlig i Sjælland, hvor de stærkt holde paa, at Folk vilde heller have et 5 pSt.s ja endog et 6 pSt.s Laan end at gaa ind i den jydsk Kreditforening. Vel ere i den sidste Tid Kreditforeningspapirerne stagne, men saalænge den, der laaner, kun faar 80 pSt. og skal betale Administrationsgebyr og betale Rente og Afdrag af 100, saa er han bedre stillet naar han kan faae et 5 pSt.s Laan. Derfor siger jeg: Det bidrager ikke til at formindste Sikkerheden for Sparekassen, at der gives $\frac{1}{2}$ eller 1 pSt. over de 4 pSt. Den ærede Ordfører erklærede, at det var uforslaeligt for ham, at det skulde kunne virke forstyrrende paa Sparekasserne, derjom Rentefoden blev sat lavere, end den var i enkelte Sparekasser, som derfor ikke vilde kunne faae Indlaan. Han mente, at den hele Forstyrrelse vilde være, at de ikke vilde faae Indlaan, men det Dieblit, de ikke faae Indlaan, medens der stadig trækkes Penge ud af Kassen, saa tror jeg dog egentlig, man maa komme til det Resultat, at det vil virke meget forstyrrende eller rettere sagt, naar der

er gaaet en Række Aar, vil en saadan Sparekasse være ødelagt. Den ærede Ordfører mente, at der vilde naas ved den høie Rente, at Sparekasserne kunde faae løse Penge. Dertil vil jeg svare, at for en stor Del er det løse Penge, som netop skulle anbringes i Sparekasserne. Det er saaledes Penge, som f. Ex. Tjenestefolk sætte ind i Sparekasserne for kort Tid, fordi de for Dieblillet ikke have Brug derfor, til en Tid, da de have Brug derfor. Man kan ikke beregne i det Hele taget, at de Penge, som komme ind i Sparekasserne, ere fra Folk, der anbringe store Kapitaler der. Det kan vel nok hende, men det er egentlig ikke derpaa, at Sparekasserne ere byggede; men de ere byggede paa, at Spareres Penge skulde blive satte ind. Naar der er blevet fremhøvet, hvad Sparekassedelegerede have vedtaget ved Mødet i Aarhus, saa maa man vel erindre, at de Delegerede kun repræsenterede en ringe Del af Sparekasserne, og der var ikke engang fuldstændig Enighed mellem det Mindretal, som var samlet der. Jeg tror derfor ikke, man kan sige, det har nogen meget stor Betydning, hvad der blev vedtaget der, og det, der blev vedtaget, var, saavidt jeg har kunnet forstaa det, blot et Ønske om, at der maatte arbeides hen til, at Renten ikke skulde blive over 4 pSt. Det er et almindeligt Ønske, og det vil ogsaa blive fremmet. Selv om der ikke bliver vedtaget nogen Bestemmelse derom i en Lov, saa vil der blive arbeidet hen til kun at give over 4 pSt., naar den yderste Nød er paa Færde; og det er en absolut Nødvendighed. — Med Hensyn til det af Mindretallet stillede Forslag om Regnskabs Afslutning, har der viist sig afgjort Modstand derimod. Jeg kan endnu ikke fatte, hvorfor der ikke lige saa godt kan finde Afslutning Sted den 31te Marts som den 31te December. Jeg maa tilføje, at, dersom man vilde komme med den Indvending, at, fordi Afslutningen skal være den 31te December, saa menes der ikke, at Kassen tillige skal opgjøres, men at det er det, man kalder pr. 31te December, saa kan dette ikke anvendes uden Forandring i Lovens Bestemmelser, da 4 Maanedere derefter Revisionen skal være færdig. Der kan altsaa ikke være ret lang Tid til at supplere Regnskabet. Jeg vil ogsaa antage, at det vil volde en Del Beshværler Bryderi at supplere Afslutningen efter den 31te December. Den ærede Minister anførte igaar, at den største Del af Sparekasserne holder allerede den 31te December til Afslutning. Jeg har ikke havt Leilighed til at gennemgaa alle Sparekasseregnskaberne; men jeg veed, at 3 af de største Sparekasser ere gaaede fra den 31te December, fordi det for dem er en ubekvem Tid.

Oyenbøll: Jeg skal ikke forlænge Diskussionen meget, men der er et Endringsforslag, som jeg efter de Udtalelser, der ere faldne idag, nød-